

ഇസ്‌ലാമിന്റെ സമഗ്രതയും മുജാഹിദുകളും

ചെറിയമുണ്ടം അബ്ദുൽഹമീദ് മദനി

“അവർ (മുജാഹിദുകൾ) ഇമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമിയെ കണ്ണും ചിമ്മി എതിർക്കണമെന്നും അതാണ് കാലഘട്ടത്തിലെ ഇഹ്‌ദാദെന്നും തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, ദീനിന്റെ മൗലിക തത്വങ്ങളെപ്പോലും വക്രീകരിക്കുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. തൗഹിദിന്റെ അന്തഃസത്തയായ ഇബ്‌ദാത്തിനെ ആരാധനയിലൊതുക്കി. ദീനിന്റെ സമഗ്രത നിരാകരിച്ചു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ദർശനങ്ങളെ പാടെ അവഗണിച്ചു. രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് കേവല ഭൗതിക പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഏത് പാർട്ടിയിലും ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാമെന്ന് മതവിധി നല്കി. ഇമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമിയുടെ രാഷ്ട്രീയ ഇടപാടുകളെ തത്ത്വദീക്ഷയില്ലാതെ എതിർക്കുക എന്ന ഒരേയൊരു നിഷേധാത്മക രാഷ്ട്രീയ നയം സ്വീകരിച്ചു. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ പോലും കേരളത്തിലെ മുജാഹിദ് പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഏകാഭിപ്രായമോ ഉറച്ച അഭിപ്രായമോ ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ വന്നുകൂടി. ദാർശനിക പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ഇമാഅത്തിനെതിരെ മിമ്പുകളിലൂടെയും പത്രകോളങ്ങളിലൂടെയും പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയും അപവാദങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യമായ ഇഹ്‌ദാദ്” (ഇസ്‌ലാം, ഇസ്‌ലാമിക പ്രസ്ഥാനം- ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി, പേ: 383). ഈ പരാമർശത്തിൽ സത്യമുണ്ടോ?

ഇമാഅത്തെ ഇസ്‌ലാമി എന്തുപറഞ്ഞാലും എതിർക്കുക എന്നൊരു നയം മുജാഹിദുകൾ ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആനിനോടും തിരിസുന്നത്തിനോടും യോജിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആരുപറഞ്ഞാലും മുജാഹിദുകൾ അനുകൂലിക്കും. അതിൽ കക്ഷിത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നമേയില്ല. എന്നാൽ തെളിവില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ ആര് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയാലും മുജാഹിദുകൾ അതിനോട് വിരോധിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കും. അത് ഇഹ്‌ദാദിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിട്ട് തന്നെയാണ് മുജാഹിദുകൾ ഗണിക്കുന്നത്.

ഇബ്‌ദാത്തിന് ആരാധന എന്ന് അർത്ഥം നൽകുമ്പോൾ കേവലം പൂജയെന്നല്ല മുജാഹിദുകൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പരമമായ വണക്കത്താൽ പ്രചോദിതനായി ഒരു സത്യവിശ്വാസി വഴിയിൽ നിന്ന് മുജാഹിദുകൾ എടുത്തുമാറ്റുന്നത് പോലും ആരാധനയായിട്ടാണ് മുജാഹിദുകൾ ഗണിക്കുന്നത്. അജ്ഞാതവല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കോ ശക്തിക്കോ ആണ് പരമമായ വണക്കം അർപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് ബഹുദൈവാരാധന (ശിർക്ക്)യായിരിക്കും.

എന്നാൽ ഒരു ഭരണാധികാരിക്ക് ദിവ്യത്വമോ അപ്രമാദിത്വമോ കൽപിക്കാതെ, അജ്ഞാഹുവോ റസൂലോ(സ) നിഷിദ്ധമാക്കിയതല്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ അയാളുടെ ഭരണനിയമം അനുസരിക്കുന്നത് തൗഹീദിന്റെ അന്തഃസത്തക്ക് വിരുദ്ധമാവില്ലെന്ന് മുജാഹിദ്യുകൾ കരുതുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിലാണ് ഇമാഅത്തുകാർ മുജാഹിദ്യുകളെ നിരന്തരമായി തേജോവധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മുജാഹിദ്യുകൾ 'രാഷ്ട്രീയ ശിർക്കി'ൽ അകപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇമാഅത്തുകാരുടെ ആരോപണം. എന്നാൽ അവർക്ക് 'രാഷ്ട്രീയ ശിർക്ക്' സംബന്ധിച്ച് ഉറച്ച നിലപാട് തന്നെയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഭരണാധികാരിയെ അനുസരിക്കുന്നതോ ആരാധിക്കുന്നതോ ഒന്നും തന്നെ ശിർക്കാവുകയില്ല എന്നുപോലും ഒരിക്കൽ അവർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

“.....ഇതേപോലെ ഇന്ത്യയിലുള്ള മുസ്ലിംകളാരും ഇന്ദിരാഗാന്ധി അനുവദിക്കുന്നതെന്തും ഹലാലും നിരോധിക്കുന്നതെന്തും ഹറാമുമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയോ നിരൂപാധികമായ നിയമനിർമ്മാണത്തിനുള്ള അധികാരം അവർക്ക് വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവർ നിർമിക്കുന്ന ഏത് നിയമവും ദൈവികനിയമങ്ങൾ പോലെ ശാശ്വതവും അലംഘനീയവുമാണെന്നും കൂറോടും ഭക്തിയോടും കൂടി എക്കാലത്തും മാറ്റമില്ലാതെ അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും ഒരിക്കലും അതിൽ ഭേദഗതി പാടില്ലെന്നും ഇവിടെയുള്ള അമൂസ്ലിംകളെന്നല്ല, ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ ആരാധകർപോലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അവരൊന്നും തന്നെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുക വഴി അവർക്ക് അവർക്ക് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നില്ല.” (പ്രബോധനം, പുസ്തകം 32 ലക്കം 3)

ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകൾ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ നിയമമനുസരിക്കുന്നത് രാഷ്ട്രീയ ശിർക്ക് എന്ന വകുപ്പിൽ പെടുകയില്ല എന്ന് തുറന്നുപറഞ്ഞ ഈ ഉദ്ധരണിയോട് മുജാഹിദ്യുകൾ യോജിക്കുന്നു. 'ആരാധകർ പോലും' എന്ന അതിഭാവുകത്വത്തോട് മാത്രമേ വിധേയപ്പെടുള്ളൂ.

അജ്ഞാഹുവും റസൂലും(സ) പഠിപ്പിച്ചത് മുഴുവൻ ചേരുമ്പോഴേ ദീൻ സമഗ്രവും സമ്പൂർണ്ണവുമാവുകയുള്ളൂ എന്നാണ് മുജാഹിദ്യുകളുടെ ഉറച്ച നിലപാട്. എന്നാൽ സമ്പത്തില്ലാത്ത വ്യക്തി ഇസ്ലാമിലെ സുപ്രധാന ആരാധനാ കർമ്മമായ സകാത്ത് നൽകുന്നില്ല എന്നതിന്റെ പേരിൽ അയാളുടെ ദീൻ സമഗ്രമല്ലാതാവുകയില്ല. അതുപോലെ തന്നെ രാഷ്ട്രീയ സ്വയം നിർണയാവകാശമില്ലാത്ത മുസ്ലിംകൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ഭരണപരമായ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ദീൻ സമഗ്രമല്ലാതാവുകയില്ല. ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ അനിഷേധ്യ സത്യം തുറന്നുപറയുന്നതിന്റെ പേരിലാണ് 'ഇസ്ലാമിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ദർശനങ്ങളെ പാടെ അവഗണിച്ചു' എന്ന് ഇമാഅത്തുകാർ ആക്ഷേപമുന്നയിക്കുന്നത്.

മുസ്ലിംകൾക്ക് ഏത് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയിലും ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാമെന്ന ഒരു മതവിധി ഒരിക്കലും മുജാഹിദുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ല. മതനിഷേധത്തിലോ ഇസ്ലാം വിരോധത്തിലോ മുസ്ലിം വിരോധത്തിലോ അധിഷ്ഠിതമായ യാതൊരു പാർട്ടിയിലും മുസ്ലിംകൾ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന കാര്യം മുജാഹിദുകൾ പലതവണ ആവർത്തിച്ചു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിംകൾക്കും നാടിനും താരതമ്യേന ഗുണകരമോ ദോഷം കുറഞ്ഞതോ ആയ ഒരു ഭരണകൂടം ഇന്ത്യയിൽ നിലവിൽവരണം എന്ന സദുദ്ദേശ്യത്തോടെ മുസ്ലിംകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ നിലപാടിനോട് മുജാഹിദുകൾ നിഷേധാത്മക നിലപാട് സ്വീകരിക്കാറില്ല എന്നത് സത്യമാകുന്നു. എന്നാൽ വാജ്പേയിയും അദ്ദാനിയും ആദ്യമായി മന്ത്രിമാരായി അധികാരമേറ്റ സംഭവത്തെ 'ഇസ്ലാമിക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഐതിഹാസിക വിജയ'മായി ജമാഅത്തുകാർ കൊണ്ടാടിയതുപോലുള്ള ശുഭമണ്ടത്തരം മുജാഹിദുകൾ ഒരിക്കലും കാണിച്ചിട്ടില്ല. മുജാഹിദുകൾക്ക് ഈ വിഷയകമായി യാതൊരു ദാർശനിക പ്രതിസന്ധിയുമില്ല. ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ താരതമ്യേന മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു ഭരണകൂടം നിലവിൽവരുന്നതിനുകുന്ന പ്രായോഗിക രാഷ്ട്രീയ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ മുജാഹിദുകൾക്കിടയിൽ തികഞ്ഞ അഭിപ്രായൈക്യമാണുള്ളത്.

(മതം, രാഷ്ട്രീയം, ഇസ്ലാമി പ്രസ്ഥാനം എന്ന കൃതിയിൽ നിന്ന്)